

AVANTGARDEN

5. februar 1942

FOLKETS SVAR

Det norske folk vil ikke gjøre noe forsøk på å minnes 1. febr. 1942. Dagen, vil gå inn i den kjede av begivenheter som danner nasismens grå og brutale hverdag, enten det har vært mord, overfall, umenneskelig behandling eller simpelt brudd på lov og rett, hensynsløs utplyndring eller narraktig sirkus og grotesk lognakrobatik.

Det norske folket er hverken blitt fattigere eller rikere 1. febr. 1942, som nasjon hverken større eller mindre.

Men den tyske stats ledere har kastet en ny skitten flekk på sitt lands historie, en flekk som bare kan fjernes ved at det tyske folk selv reiser seg til kamp mot sine tyranner,

Eller har den tyske nasjon glemt den sorg det vakte da deler av deres eget land var besatt av fremmede tropper etter 1918? den gremmelse de følte da det blant de franske tropper var svarte marokanere?

Men nasistene har ikke nøydt seg med besettestropper. Fra det besatte lands renneste har de hentet frem en flokk eventyrere, en samling av defekte individer, iført dem «Kejserens nye klæder» og forsøkt å tvinge det norske folket til å se dem i all sin prakt og fulle av ære. Ved hjelp av disse mennesker forsøker de å vanære folket, for som en skare av sjelelig forkrøplete individer å føre det inn i Hitlers nye Europa.

Det er forskjell å benytte marokanske tropper, som i seg selv kan være like gode som andre mennesker, og å henge svarte uniformer på en rekke mennesker hvis navnefortegnelse i partikartoteket er et forbryter-register så godt som noe annet.

Vi vil ikke minnes 1. februar. For oss skjedde det ingenting, bare en vidreføring av skjendslene. Nasistene har bare byttet

Kineserne har satt igang en offensiv mot Kanton, og revet op store jap. styrker. En div. tilh. Nankingreg. er gått over.

kulisser for å forberede sitt eget tilbaketog om det skulle bli nødvendig, og for å forberede nye utplyndringer av det norske folk. Kanskje i strid mot all folkerett å benytte den norske ungdom til militærtjeneste. Men det er en utvikling som nasistene ville ha gjennomført i alle tilfelle, og kullisene får de selv beundre.

Fra sitt arsenal av menneskevrak har det pusset litt på sin marionetteregjering.

Vi diskuterer ikke denne regjering. Fordi de som har dannet den ikke er nordmenn, og fordi de som sitter i den har opphørt å være det.

Det norske folk har et statsoverhode, det er den norske Konge. Det har en regjering, en Regjering utpekt av Kongen og godtatt av Stortinget.

Og det norske folket har en vilje, og det er å fortsette kampen for et fritt, demokratisk Norge.

Annet diskuterer vi ikke.

VÅRE FALNE

Opptakten til 1. feb. var en rekke nye fullbyrdete dødsdommer over nordmenn. Vi vil hebre deres minne.

I Bergen er en ny nordmann skutt for å ha spredt illegalt materiell blant tyske soldater. For 3 måneder siden ble lektor Garbo skutt for det samme. Det viser at nordmenn alltid er klar til å fylle ut rekene etter de kamerater som faller.

Fra nasi-Tyskland meldes at Henry W. Kristiansen, «Arbeideren»s redaktør er død i fengslet av flekktyfus. Han ble 40 år.

: Tirsdag den 17. februar vil alle nord-
: menn minnes de av våre landsmenn
: som er myrdet av nasistene.
: Den dagen skal alle holde seg inne etter
: kl. 18, og på denne enkle måte demon-
: strere sin hyldest til dem som har ofret
: sitt liv for vår sak.

Mappe
Eksp. 10
Årg. 10
O. V.
Jfn.

Göteborg Handels och Sjöfartstidning: 17/1. (Om N.S.' angrep på svenske aviser)

Hva den norske presse nå skriver om vårt land er ganske likegyldig. At den rakker ned på oss, svekker oss ikke i nordmennenes øyne, tvert om — det ville være ille om quislingene snakket pent om oss. Angrepene beskytter oss mot den fare at nordmennene tror vi billiger N.S. — Å forsøke å trenge inn i den «ideologi» quislingavisene byr fram ville være misbruk av tankekraft. Tidene kan nok tvinge en til å befatte seg med mye rart, men å lete etter mening i meningsløst bavl tjener ingen fornuftig hensikt. Hamann sa at det er argumenter som det bare ett svar finnes til: «Bah», Kierkegaard forbedret det til: «Bæ!». Å nei. Det er andre ting som kan sette splid mellom de to broderfolk, der må vi ikke forsøke å glatte over noe som ikke er slik det burde være.

Hva tyskerne og quislingene sier er en historie, det er nordmennene som er realiteten, de som sitter i konsentrasjonsleirer og deres meningsfeller fordi de er 98% av det norske folk.

23/1. (Om stemningen i England etter Churchills hjemkomst fra USA.):

Churchill har stilt seg på defensiven og nekter å kvitte seg av med de ministre som den konservative kritikken kaller misslykkete. Churchill selv blir ikke kritisert. Det er særlig den stigende uro i Australia som skaper vansker. På konservativt hold frykter man også den russiske framgang og den sterkt voksende entusiasme for Sovjet blant massene, og er redd for at denne russebegeistringen vil bre seg og ta form i radikale forslag fra venstre hvis det ikke tas vidtgående skritt til styrking av det engelske system. På Labor Party-hold spør man hvorfor menn og kvinner mobiliseres, mens all privat eiendom fremdeles er uantastelig. Misstanken om at de privilegerte interesser vil fortsette å være hellig også etter krigen vokser på det hold. Men lederne i Labor Party avviser denne brannfarlige debatten som illoyal mot den nasjonale samlingsregjering. Massene pendler mellom misstanke og missmot, og stigende beundring for Sovjetsamveldet.»

Når du får illegalt materiell, så prøv aldri å finne ut hvem som lager det eller hvem som har sendt dig det.

Utdrag av rundskriv til medl. av Norges Industriforbund (fortrolig):

Det gjøres oppmerksom på at landets oljeforsyning er liten og truer med å bli prekær idet man ikke kan regne med fortsatt tilførsel fra utlandet. Det henstilles derfor til medlemmene å innføre streng sparsomlighet med drivoljer og smøreoljer og samle på alle rester idet man må regne med at kvoten vil bli sterkt redusert ---»

Slik ligger det an. Tysklands vansker avspeiler seg.

Pravda: I Barentshavet er det av vår arktiske u-båtflåte hittil blitt senket 45 fiendtlige forsyningskip på 120000 brt. Ingen av våre u-båter i dette farvann er gått tapt.

I Oslo holdes for tiden et tyskkurs for de lærere som har språkundervisningen i folkeskolen. Stikk i strid med alle forutsetninger bestemte lederen, rektor Jensen at kurset skulle fullføres ved Det tyske akademi. Først etter å ha utvirket arrestordre på dem som ikke møtte, fikk han lærerne til å komme.

Det er blitt kjent i utlandet at Universitetets rektor, Seip i lengere tid har sittet i mørkeselle. Særlig har svenske aviser reagert sterkt. «Dette er den verste form for åndelig tortur som finnes, og det er umulig å finne en mer treffende illustrasjon på det som foregår idag.» skriver Dagens Nyheter.

Svenske vitenskapsmenn henstiller til den sv. regj. å gjøre all sin innflytelse gjeldende for å stanse terrorhandlingene i Norge.

En nøytral iakttagere som forlot Tyskland for et par uker siden, forteller at tydelig av de tyske kvinners utseende kan slutte seg til hvor kjærestene befinner seg. De som vandrer omkring i sølvrever har kjærester i Norge. Treffer man en dame som har ekte silkestrømper kan man være sikker på at de kommer fra Frankrike, mens de kvinner som har rikelig med sigaretter har sine kjærester på Balkan. Men de kvinner som har sine kjærester i Russland — de har ikke noe som helst --!

Fra USA meldes at 30000 flyvere nå vil bli utdannet om året etter den nye treningsplanen. Selve flyverutdanningen følger etter et 3 mnd. forberedende kurs med hard eksersis av alle slag.

DET FJERNE ØSTEN.

Utviklingen i østen har hittil vært en serie nederlag for briterne og amerikanerne. Og irrtrokket er at dette ikke så meget skyltes at den japanske krigsmaskin var overlegen, som de to angelsaksiske makters utrolige uforberedthet. Den japanske krigsmakt er hva den har vært før + erfaringene fra krigen i Kina og Europa. Den amerikanske hær og marine har foreløpig ikke vist annet enn at den ialfall den første tiden ikke var situasjonen vokser. Det er nå kommet beretninger om det første japanske angrep på den amerikanske flåtehavna på Hawaii. Det har vist seg at overkommandoen på øya hadde fått beskjed om at japanske fly og ubåter nærmet seg, men urlot å gjøre noe. Angrepet kom derfor fullstendig overraskende; det første bomberegnet voldte fantastisk panikk og luftvernkanonene trådte ikke i virksomhet.

Selv ikke briterne, som nå burde kjenne fascistenes måte å angripe på, har vist det ringeste tegn på å ha tatt erfaring av det som er skjedd før. Det er tyrisk at det ikke ble gjort noe forsøk på å hindre japanerne å bemektige seg Thailand. Dette land ble overlatt å forsvare seg selv, og kapitulerte også snart under trykket av det overveldende angrepet, og sansynlig med visshet om at hjelp fra briterne ialfall ikke var å vente.

Japanerne har foreløpig sikret seg herredømmet over det Sørkinesiske hav, det som begrenses av Kina, Indo-Kina, Malakkahalvøya, Borneo og Filipinene. Det er mer en strategisk enn forsyningsmessig fordel. Herfra kan japanerne rette angrep mot de øvrige britiske og amerikanske besittelser, mens det selv er bedre beskyttet mot angrep. Forsyningsmessig overdriver fascistene betydningen av de områder japanerne har erobret. Filipinene har aldri levert råstoffer som er av betydning for krigsførselen, ikke engang gummi. Fransk Indo-Kina og Thailand er rikere, men svakt utviklet. Japanernes beste bytte er Malakkahalvøya som frembringer halvparten av verdens tinn og en tredjedel av verdens gummi.

Japanerne har derfor ennå ikke løst forsyningsvanskene sine, ikke engang om de straks kunne utnytte de besatte land. Verre er det hvis det skulle lykkes dem å sette seg fast i Nederlandsk India, en sam-

ling store øyer som stikker ut fra fastlandet (Sumatra, Java, Borneo, Celebes og en del av Ny Guria) med et samlet flatinnhold 5 ganger så stort som Norge og med en befolkning på 60 mill. Det mest ettertraktede råstoff her er oljen, det frembringes 7 mill tonn, eller litt mer enn Romania. De oljefelter japanerne har kommet i besiddelse av har i tide blitt ødelagt. Også på andre områder er dette et uhyre rikt land. Det ser ut til at forsvaret av disse øyene skulle være så sterkt at det foreløpig ikke skulle være noen fare, selv om man må vente en del japansk framgang på de steder japanerne er gått iland på Borneo og Celebes. Den japanske invasjonsflåten på ca 100 skip som ble angrepet i Malkassarstredet hadde tydeligvis kurs for Java. Det kraftige angrepet på flåten har i det minste utsatt denne invasjonsplanen. Japanerne tapte her 10 transportbåter, 1 stor krysser og 12 fly. Sansynlig også 1 slagskip. Det ble stor skade på de øvrige skipene. Ca 20000 japanere druknet.

Utviklingen i østen har naturligvis skapt en del politisk uro. Australia som ligger i faresonen har rettet sterke bebreidelser mot den britiske overledelsen av krigen, og stillet krav om opprettelse av et eget krigsråd for Stillehavet. Churchill har gått med på det. De australske soldater hører til verdens beste, men store australske styrker er overflyttet til andre fronter, og hele øyas befolkning utgjør bare 7 mill. Den australske kysten er på mange steder meget sårbar, så det er helt rimelig at Australia stiller de sterkeste krav om effektiv støtte.

Også Kina ber om større hjelp. Det er vel grunn å tro at japanerne ikke hadde hatt kraft til sin offensiv i Stillehavet hvis Kina under hele krigen hadde fått tilstrekkelige forsyninger. Slaget ved Sjansji har til fulle vist at de kinesiske styrkene i høyeste grad er slagkraftige.

Det er ingen grunn til å tro at Kina ber om forsyninger på bekostning av leveransene til Sovjetunionen. Kina er klar over at det i første rekke er denne stat som vil være i stand til å rette det avgjørende slag mot den japanske imperialismen. Det er også Sovjet som i første rekke har ydet Kina hjelp i krigen mot Japan.

På 5 ukers-dagen etter Hitlers overtagelse av kommandoen kunne russerne melde om en umåte vellykket offensiv mellom Moskva og Leningrad. På en 100 km bred front over Valdaihøydene hadde de trengt 130 km fram i løpet av få dager. Byen Cholm og en lang rekke landsbyer var erobret, byen Rshev var omringet og jernbaneknutepunktet Velikije Luki er truet. Jernbanen fra Moskva til Riga er brutt 150 km vest for Rshev. Offensiven fortsetter. Den har hittil kostet tyskerne 17000 soldater og store mengder krigsmateriell.

Ved Moskva har framrykkingen fortsatt langsommere, og det er ennå et stykke igjen til Smolensk. Russerne over et hart press, og gjør bruk av såvel fallskjermtropper som kanoner på motorsleder.

Ved Charkov har Timosjenko i de siste dager begynt en ny veldig offensiv. Charkov holdes fremdeles av tyskerne, men er sterkt truet og russerne har laget to dype kiler inn i frontlinjen. Den ene går mot Dnepropetrovsk, og er kommet 50 km fra dette viktige industrisentrum. Den andre går lenger sør, parallelt med det Avsovake hav, og er kommet til Beristonia, 60 km vest for Mariopol. Dvs. at de har gått forbi Tangarog som fienden ennå holder.

En kan nå få et klart bilde av de to parters taktikk under vinterkrigen på Østfronten. Etterat nasistenes store offensiv brøt sammen, var Hitler nødt til å gi hæren et pusterum. Hensikten var, som det også klart fremgikk av de tyske kommunikeer, å innstille kamphandlingene og å sende så mange soldater som mulig på permisjon. På denne måte ville Hitler få en uthvilt hær til våroffensiven, og få laget nye mengder av krigsmateriell.

Russerne måtte for enhver pris hindre denne plan. Nasistene måtte tvinges til å beholde sine soldater ved fronten, og ikke gi dem et øyeblikks hvile. De måtte tvinges til å holde sitt flypåpen aktivt, på tross av at det ikke var skikket til vinterflyvning.

Denne oppgave har fullt ut lykkes russerne. Deres angrep har tvunget nasistene til å slåss for livet, og under de mest ugunstige forhold å benytte det materiell som egentlig var tiltenkt våroffensiven.

ERKLÆRING FRA REGJERINGEN

Vi gjengir her et sammendrag av Den Norske Regjerings uttalelse i anledning Quislings utnevnelse:

Som det rettslige grunnlaget påberoper nasistene seg en uttalelse av høyesterett. Norges Høyesterett nedla sine embeder i des. 1940. og de nasister som senere har dannet «høyesterett» mangler ethvert rettslig grunnlag for sin stilling.

Siden 9 april 1940 har det hersket krigstilstand mellom Norge og Tyskland. Kongen og Regjeringen har hevdet at noen fredsslutning kan det ikke være tale om før landet er befriet for overfallsmennene, og har valgt ved våpenmakt å kjempe for befrielsen av landet. De snart halv hundre henrettede og de hundreder fengslede nordmenn viser at vi har folket bak oss i denne sak.

I hele denne tiden har Quisling deltatt aktivt på fiendens side. Denne mann som aldri har hatt noen tilslutning i det norske folk skal danne regjering og slutte fred med Tyskland. Dette er et forsøk på bedrag som hele folket vil gjennomskue. Bare Kongen og Regjeringen er berettiget til å slutte fred. En fredsavtale som er undertegnet av Quisling har ingen verdi.

Folket vil ikke la seg provosere til uoverlagte handlinger, men vil stå mer samlet enn før bak Konge og Regjering i kampen for fedrelandet.

Restaurantbygningene på begge jernbanestasjonene brente natten etter 1. febr. Uten tvil dreier det seg her om en nasiprovokasjon — riksdagsbrann i miniatyr.

Hadde det, som nasistene påstår, dreiet seg om forsøk på å hemme tyskernes bruk av de norske jernbanene, så hadde man sikkert valgt langt viktigere bygninger enn restaurantene.

Aksemaktene har hatt endel fremgang i Libya. En skal imidlertid være forsiktig med å trekke for hurtige slutninger, sett fra de alliertes synspunkt kan det kanskje være taktisk heldig at fienden stadig holder mengder av soldater og materiell på denne fronten. Fienden har de vanskeligste forbindelseslinjene, og 20—40% av transportene blir senket.